

Open Doors MAGASIN

DECEMBER
NR 12
2019

TEMA:

TID FÖR ÅTERUPPBYGGNAD TIME TO REBUILD

- **JINAS MAKE KIDNAPPADES**
FÖRSÖRS GENOM CENTER OF HOPE
- **"MYCKET FÄRRE KRISTNA"**
PETER PAULSSON OM SYRIEN
- **YOUSIF FLYDDE IS**
IDAG ÄR HAN TILLBAKA I QARAQOSH

Open Doors
I tjänst för världens förföljda kristna

Omslagsbild:

Några barn står tillsammans på en gata i Aleppo, Syrien. Open Doors arbete i landet handlar framför allt om att stötta lokala församlingar, genom samarbetsorganisationer, så att de kristna kan hjälpa människor i samhället runt omkring dem. Det sker genom till exempel nödhjälpsspaket, mediciner och hjälp med att starta företag som kan ge en inkomst. Församlingarna stötts även med ledarskapsträning och barnaktiviteter, för att rusta dem inför framtiden.

Open Doors är en internationell missionsorganisation, partipolitiskt oberoende och inte bunden till något samfund eller förening. Vi arbetar ekumeniskt med ett omfattande arbete världen över.

Open Doors målsättning är:

- Att stärka och uppmuntra den förföljda kyrkan.
- Att förbereda och utrusta den hotade kyrkan.
- Att upplysa och motivera den fria kyrkan.

Open Doors Sverige

Idrottsvägen 16
702 32 Örebro

Telefon: 019 - 31 05 00

E-post: sweden@od.org

 www.open-doors.se

 facebook.com/OpenDoorsSE

 twitter.com/OpenDoorsSE

 instagram.com/opendoorsse

 youtube.com/opendoorssverige

 vimeo.com/opendoorssverige

 Bankgiro: **900 - 3054**

 Swish: **900 30 54**

Ansvarig utgivare:

Peter Paulsson

Prenumeration:

Kostnadsfri, 12 nr/år.

Nästa utskick kommer 2020.01.01

ISSN **2000-5962**

Medlemsavgifter 2019:

Upp till 26 år, studerande, pensionärer och arbets-sökande: **110 kr/år.**

Personer över 26 år: **210 kr/år.**

Familj/hushåll: **310 kr/år.**

Företagsvänner

Avero AB

BMV Studio

Instansia Nordic AB

Närkes energiteknik AB

Paujon

Svanen Fiskeri AB

FÖRÄLDRARNA VISAR VÄGEN FÖR SINA BARN

Mei-Li var åtta år gammal när hennes föräldrar tvingades fly för den kinesiska säkerhetstjänsten. Enda utvägen var att lämna henne hos mormor och inte låta henne veta någonting. Först trodde Mei-Li att hon blivit bortlämnad på grund av att hon var en flicka. Men senare insåg hon att det var föräldrarnas ledarskap i den underjordiska kyrkan som krävde detta offer. Det hann gå elva månader innan Mei-Li fick träffa sina föräldrar igen.

I delar av den förföljda kyrkan berättar man inte allt för barnen. Nordkorea har till exempel utvecklat sofistikerade system som utnyttjar barnens godtrogenhet för att avslöja om föräldrarna är kristna. Bli detta bekräftat skickas tre generationer från den familjen till arbetsläger.

Det ligger nära till hands att förfasa sig över barnens utsatta position. Men när tron utmanas och saker och ting ställs på sin spets drabbas även barnen. Guds ord säger lite kryptiskt att "vår kärlek till Herren ska vara så stark att man i jämförelse hatar sina barn".* Självklart vill ingen lämna ifrån sig sina barn eller undanhålla dem det bästa man vet. Men efterföljelsen av Jesus kan innebära stora uppoffringar. Jag har själv umgåtts med missionärer som i perioder tvingats lämna ifrån sig sina barn.

I Sverige har vi en välordnad välfärdsstat som vi förlitar oss på. Men risken här är att föräldrar tenderar att inte se faror även i vårt lands system. Här har vi som föräldrar en stor uppgift i att ge våra barn en andlig uppfostran, så att de blir rustade för kunna leva i världens mest sekulariserade samhälle. Här duger det inte att hoppas på det bästa. Föräldrar och församlingar måste tillsammans ge barnen ett Kristus-centrerat alternativ som åtminstone fungerar som en motvikt. Evangeliet är svaret för vår sjuka värld och den pärla vi behöver hjälpa våra barn att upptäcka.

Peter Paulsson

Generalsekreterare Open Doors Sverige

peterp@od.org

*Lukasevangeliet 14:26

MAKEN KIDNAPPADES

Nu får Jina och sonen hjälp genom Center of hope

Rober håller ömt sin vackra brud, Jinas, hand. Hon bär en bedårande vit klänning. De båda strålar av glädje och framtidstro. Men verkligheten idag är långt från den lycka som bröllopsfotot på väggen utstrålar. Rober saknas efter att blivit kidnappad av extremister för drygt fem år sedan och Jina är ensam med sin son Abraham i Syrien.

Jina George Basmaji är trettiofyra år gammal. Hennes sjuårige son, Abraham Beidoun, är en aktiv pojke som ibland, precis som alla barn, testar gränserna för vad man kan göra. Hans mamma kallar honom för Apo som är en vanlig förkortning på Abraham i det armeniska språket. Jina berättar kortfattat om de första åren med Abrahams pappa.

– Rober och jag förlovade oss under kriget 2011. Vi gifte oss samma år. Abraham föddes 2012. Min make kidnappades 2013.

Hon minns den första tiden, när de förlovade och gifte sig.

– Vi drömde om ett eget hus och om att ge vår son en god uppfostran.

Det är svårt för henne att gå in på detaljer, makens försvinnande är ett alltför stort sår.

NAMNET AVSLÖJADE ROBER SOM KRISTEN

Den 15 maj 2013 var en helt vanlig dag för Rober och Jina.

– Rober arbetade som försäljare av industriella reservdelar. Den dagen skulle han till Qamishli med en stor summa pengar. Han och en annan man var de enda kristna på bussen, de övriga var muslimer. Bussen stoppades av extremister. De visste namnen på min make och Elie, den andre kristne mannen, och tvingade dem av bussen. Båda två kidnappades.

Den allmänna uppfattningen är att Rober och Elie kidnappades på grund av att de var kristna.

De första tre åren efter kidnappningen bodde Jina och Abraham hos Robers föräldrar.

– Det var på grund av granatelden och bombningarna, men också för mitt ryktes skull. Jag ville inte bo ensam med min son. Både min mor och svärföräldrarna var oroliga för att något skulle hända mig.

FÖRSTA LIVSTECKNET

Först efter flera månader kom de första nyheterna om de försvunna männen. Då kontaktade kidnapparna Elies släktingar och krävde 600 000 syriska pund, vilket motsvarar flera årslöner för en arbetare i Syrien.

– Hans föräldrar betalade och Elie blev fri.

Robers familj skickade Robers faster till Elie, för att få höra om han visste något om Rober.

– Elie sa till Robers faster: ”Se hur misshandlad jag är. De slog med kedjor och slangar och allt möjligt annat.” Han sa att han var så glad över att vara fri. Men sedan sa han: ”Jag tror inte att Rober kommer att överleva.” När vår faster frågade varför svarade Elie: ”Saken är den att de sa åt Rober, gång på gång, att han skulle konvertera till islam, men han vägrade och sa: ’Jag har min Gud och det räcker.’”

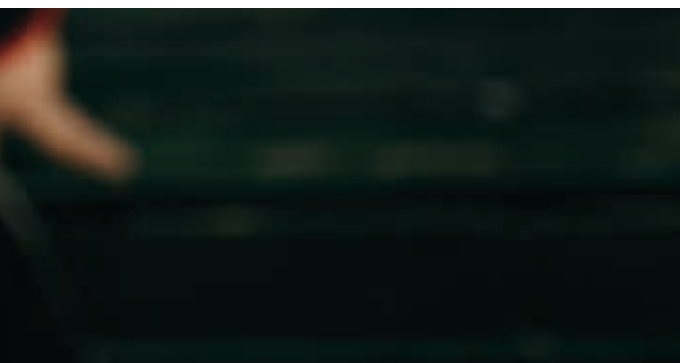
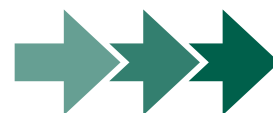
Elie berättade inte om de hade tvingat honom att ’konvertera’. Det vore skamligt som kristen att erkänna att man förnekat sin tro.

– Detta är det sista jag har fått veta om min make, de sista nyheterna om honom, konstaterar Jina.

”HERRE, GE MIG HONOM TILLBAKA”

Jina berättar att deras äktenskap var arrangerat och fortsätter:

– Med tiden kom vi varandra riktigt nära.

Hon skälver till och har svårt att prata. Vi avbryter så att hon kan återhämta sig. Efter att vi bett tillsammans och tagit något att dricka fortsätter Jina att berätta.

– Varje kväll när jag ska sova ber jag: "Herre, ge mig honom tillbaka." Det är så svårt att vara ensam, svårt att vara ensam om vår sons uppfostran, så svårt! Folk säger att jag borde söka jobb, men var ska jag lämna min son?

FÅR MATPAKET GENOM CENTRE OF HOPE

Jina och Abraham stöds av Alliance Church i Aleppo, som fungerar som ett Center of Hope. Bland annat delar kyrkan ut mat till de mest behövande familjerna, som till exempel Jinas familj. De får matpaket och hjälp med dieselkostnader. Abraham är även med i kyrkans aktiviteter för barnen, vilket Jina är glad för.

– Ofta frågar han mig när det är dags för söndagsskolan. När jag frågar varför han vill veta säger han: "För att få veta om Jesus."

Jina berättar att Abraham älskar att sjunga och göra rörelser.

– När han kommer hem frågar jag vad han har lärt sig idag. Då berättar han vilken vers de lärt sig ur Bibeln. Sedan säger han, som vanligt: "Mamma, behöver du nånting innan jag går och lägger mig?". När jag svarar nej säger han: "God natt, jag älskar dig så mycket. Lämna mig inte. I morgon bitti ska jag vakna och du kommer också att vakna och du kommer att pussa mig." Så ber han Fader Vår på arabiska och armeniska och sedan somnar han.

"NÄR JAG VAKNAR PÅ MORGONEN BER JAG TILL JESUS. **JAG TACKAR HONOM** FÖR EN NY VACKER DAG"

HOPPET FINNS KVAR HOS JINA

Apo är en intelligent pojke som har lätt för sig i skolan.

– Jag är så oerhört glad över detta. Det enda jag saknar är att ha min make vid min sida. Varje morgon ber jag: "Snälla Herre, snälla, jag vill att min make ska komma tillbaka" och varje dag förväntar jag mig att Rober ska knacka på dörren.

Jina berättar att hon ofta får frågan hur hon som ensamstående klarar av att ta hand om sitt barn.

– När jag vaknar på morgonen ber jag till Jesus. Jag tackar Honom för en ny vacker dag. Sedan läser jag något ur Bibeln. Apo vill ofta veta vad jag läser och ber mig läsa det för honom. Jag försöker förklara texten för honom utifrån vad jag förstår av den.

När Jina tänker på framtiden är det en sak som är viktigare än allt annat:

– Jag hoppas att Gud ger mig min man tillbaka trygg och ofördärvad. Dessutom hoppas jag att jag kan vara stolt över min son. Jag vill uppfostra honom rättfärdigt så att han vet vad som står i Bibeln och hur man lever som kristen. Jag hoppas att han kommer att vara en av de bästa i skolan.

SITUATIONEN I SYRIEN SEDAN KRIGSUTBROTTET 2011: "ANTALET KRISTNA MYCKET FÄRRE"

Syrien har funnits med regelbundet på World Watch List i nästan 20 år. Efter krigsutbrottet 2011 klättrade landet uppåt och befann sig när läget var som svårast, år 2014, på plats tre.

Open Doors uppgift har, sedan landet klev in på World Watch List, varit att stötta kyrkorna i landet på ett konkret sätt, berättar Peter Paulsson, generalsekreterare i Sverige.

– När situationen förvärrades i och med arabiska våren 2011 hade vi redan utvecklat ett samarbete med kyrkorna i landet, som senare kom att kallas Center of hope. Det är 16 stycken församlingar som vi har ett nära samarbete med. Arbetet har sedan 2011 handlat om att låta kyrkorna ha en viktig roll att spela i sina respektive områden, genom att dela ut förnödenheter och finnas på plats.

DEN KRISTNA NÄRVARON HOTAD

Kristna har en lång historia i området, som går tillbaka till kristendomens begynnelse, och de har alltid varit en naturlig del av befolkningen. Peter Paulsson konstaterar att i både Syrien och grannlandet Irak har det betytt mycket för ländernas ekonomi och samhällsutveckling.

– Syrien och Irak behöver sina kristna, inte minst för kulturen och mångfaldens skull. Men de senaste åren har det funnits en religiös agenda som vill fördriva dem, och krafter ställer människor och grupper mot varandra, säger Peter Paulsson och fortsätter:

– Antalet kristna är mycket, mycket färre än för tio år sedan. Det beror förstås en del på kriget, men också på det växande motståndet mot dem. De kristna känner av den tydliga förändringen och har svårt att se en framtid i sitt eget land.

INTERNATIONELL UPPMÄRKSAMHET BEHÖVS

Han menar att internationella initiativ krävs för att vända utvecklingen.

– Det finns en viss trötthet på den internationella arenan att engagera sig i den här frågan. Det behövs ett nytt engagemang, för att hjälpa de allra mest utsatta. Det krävs mer arbete på gräsrotsnivå, där man för in förnödenheter i landet och på det sättet för in hoppet, säger Peter Paulsson.

SYRIEN PÅ WORLD WATCH LIST MELLAN 2011 OCH 2019

ÅR	PLATS	POÄNG
2011	38	34
2012	36	39
2013	11	71
2014	3	79
2015	4	83
2016	5	87
2017	6	87
2018	15	76
2019	11	82

100-81 POÄNG

Extrem förföljelse

80-61 POÄNG

Mycket allvarig förföljelse

60-41 POÄNG

Allvarig förföljelse

Kristen aktivist i Irak:

”Min dröm är att vi som kristna ska ha fullständiga rättigheter”

- Endast den som är medveten om sina rättigheter kan inse när brott begås mot dessa rättigheter.

Det säger en kristen man från Nineveslätten, som arbetar för kristnas rättigheter i Irak sedan drygt ett år tillbaka. Tillsammans med tre andra män har han bildat en grupp som vill öka medvetenheten bland kristna.

Mannen, som vi kan kalla Ibrahim*, har nära kopplingar till kyrkan i Irak. Tillsammans med en domare, en advokat och jurist har han bildat en juridisk rådgivningsgrupp, som nu åker till platser där det bor kristna och informerar dem om deras rättigheter.

- Många vet varken vilka rättigheter eller vilka skyldigheter som finns. Om det inte blir en förändring, kan vi inte på rätt sätt försvara vår position som kristna.

Efter denna period av medvetandegörande vill gruppen börja försvara de kristnas rättigheter i Irak.

- Vi hoppas kunna avsluta den första fasen i slutet av nästa sommar. Efter sommaren kommer folket på

Nineveslätten att kunna rapportera incidenter till oss. När kristna inser att det begås brott mot deras rättigheter, skulle vi kunna besluta oss för att försvara dem.

SHIAMILIS TAR ALLT MER KONTROLL

Som infödd irakier känner Ibrahim väl till Nineveslätten, och anar vilka sorts brott som kommer att rapporteras in.

- Brott mot kvinnors rättigheter, mobbning av barn och kristnas brist på tillgång till samhällsservice.

Ibrahim pratar även om en demografisk förändring. Enligt honom tar shiamilis allt större kontroll över Nineveslätten, vilket skapar fruktan och osäkerhet bland den kristna befolkningen.

- Medlemmar av den där milisen och deras familjer har alltid företräde, säger han.

- Kristna blir betjänade sist. Så är det till exempel när man behöver förnya sitt identitetskort. Men också i kristna skolor. Våra skolor är de sista som får lärare, och det är stor lärarbrist just nu.

”VI ÄR SENT UTE, MEN VI HAR ÅTMINSTONE BÖRJAT NU, KANSKE DET FINNS HOPP”

Det var när Ibrahim och de andra männen såg hur kristna flydde från Nineveslätten som idén föddes om att arbeta för att uppmärksamma kristnas rättigheter.

- Jag sa till mig själv: ”Vi har inget land, inga rättigheter, det är slut med oss här. En dag kanske Nineveslätten kommer att bli befriad. Hur kan vi då fortsätta att existera som kristna i Irak?” Jag började samtala med utländska besökare, med personerna i den juridiska rådgivningsgruppen samt med en samarbetsorganisation i Irak. Vi, som kristna, måste försvara våra rättigheter. Vi är sent ute, vi borde ha börjat för tio år sedan, men vi har åtminstone börjat nu, kanske det finns hopp.

För att förklara situationen för kristna på Nineveslätten påminner han om en skottlossning utanför en kyrka i Bartella, i december 2018.

- Om något händer med kyrkan drabbar det hela kristenheten; när någon attackerar en kyrka betyder det att han vill attackera kristenheten. Kristna blir förföljda och diskriminerade på Nineveslätten. Nu, efter IS, är vi en ännu mindre minoritet, konstaterar Ibrahim.

VIKTIGT ATT VÄRNA EN RÄTTSDORDNING

Rami*, ledare för kampanjen Hopp för Mellanöstern, ser de fyra männens projekt som ett av de viktigaste initiativen för att stärka kristnas rättigheter i Irak.

- Vi investerar i detta för vi tror på att utveckla en lokal förmåga hos den kristna ortsbefolkningen att försvara sina rättigheter. Det är också avgörande att vi inte bara hjälper till att återuppbygga kristna städer och byar, utan att vi framför allt hjälper till att säkerställa en rättsordning genom vilken deras rättigheter och framtid beskyddas.

Han fortsätter:

- Vår irakiske broder lyfter också fram att kristna ska kunna fortsätta att finnas i det land som de har levt i under 2000 år, som irakier med lika stort värde som vem som helst.

FOTNOT:

Hopp för Mellanöstern är en kampanj som drivs gemensamt av Middle East Concern, Served samt Open Doors, för de kristna i Irak och Syrien. Dessa tre organisationer samarbetar med lokala organisationer och kyrkor i båda länderna.

*Namnet är fingerat av säkerhetsskäl.

Hallå där!

Markus Rode
generalsekreterare för
Open Doors i Tyskland

Markus besökte Syrien för första gången tidigare i höstas. Här delar han med sig av mötet med det krigsdrabbade landet.

Vad är ditt starkaste intryck från Syrien?

Förstörelsen i staden Aleppo är otroligt stor, hela gator och kvarter ligger i ruiner. Det sägs att ungefär hälften av staden är obeboelig. Trots det återvänder allt fler.

Hur är situationen för människor i Aleppo?

Människorna hoppades att livet skulle bli bättre efter att striderna slutade 2016 och många är besvikna för att det inte alls blev så. De kristna måste hitta nya sätt att försörja sin familj på och många har enorma skulder, är traumatiserade och deprimerade.

Vad gör Open Doors i Syrien just nu?

Genom hjälp-till-självhjälp-projekt ger vi utsatta kristna en möjlighet till försörjning, i samarbete med församlingar i hela Syrien. På min resa besökte vi flera sådana projekt: ett litet gatukök, en livsmedelsbutik så stor som ett halvt garage, en taxi och en liten affär för hygienartiklar.

Markus fortsätter:

Men på grund av brist på finansiella medel har antalet nödhjälpspaket sänkts från 2 200 stycken varje månad till 850. De som delar ut paketen är tvungna att avvisa många behövande människor som kommer till oss för

att få hjälp. När jag hörde detta blev jag bestört! Det får inte fortsätta så här och jag vill göra situationen känd bland mina syskon i Sverige, Tyskland och andra länder. Är vi inte en familj, en kropp?

Hur mår kyrkan i Aleppo?

Just nu behövs de kristna i Syrien mer än någonsin tidigare, för att ge hopp till människor i landet som saknar det levande hoppet i Kristus. De är öppna för evangeliet på ett sätt som de aldrig har varit förr. Och eftersom många kristna och kyrkoledare har lämnat Syrien, är en av de viktigaste uppgifterna just nu att utbilda nya ledare, vilket Open Doors är med och stödjer.

Under sin resa fick Markus predika om hopp i en församling. Han berättar här om hur han då fick lära sig att det finns två ord för hopp i Syrien:

När jag meddelade min tolk vad jag skulle predika om, frågade han mig: "Vilket hopp menar du? På vårt språk finns det två olika ord för hopp: 'amal' för det mänskliga hoppet och 'radscha' för det bibliska hoppet." Jag var väldigt tacksam att han hade påpekat detta och bestämde mig för att predika om båda formerna. Även om 'radscha' alltid borde vara det viktigaste hoppet för oss kristna, får vi inte heller glömma bort det mänskliga hoppet 'amal'. Så därför ber jag er nu att lägga ihop pengar till en extragåva för våra syskon i Syrien. Det är en gåva i en akut nödsituation.

GE BORT EN JULKLAPP SOM FÖRÄNDRAR LIV!

Ge bort ett gåvobevis till någon som redan har allt, och förmedla nytt hopp till människor som är i nöd.

Du väljer själv vilken summa du vill ge.

Din gåva går dit behoven är som störst.

EXEMPEL:

100 kronor

Bekostar fler biblar eller annan kristen litteratur.

250 kronor

Ger en kvinna i Nigeria traumarådgivning och andlig omsorg.

900 kronor

Förmedlar medicinsk hjälp till en kristen i Asien som utsatts för förföljelse.

BESTÄLL DITT GÅVOBEVIS PÅ HÄR:

Hemsida: www.open-doors.se/gava

Telefon: 019-31 05 00

Eller via e-post: sweden@od.org

Bokrelease!

Som stjärnor på himlen

Boken är skriven av Elizabeth Lane Miller som i våras gästade Sverige och talade om förföljda kvinnors dubbla utsatthet. Boken innehåller inspirerande berättelser från hela världen om kvinnor som inte låtit sina svårigheter diktera hur de ska tjäna Gud.

Möt 13 modiga kvinnor som lever ut sin tro i länder där det kan kosta dig allt. Trots att kvinnorna utsätts för förtryck och förföljelse av olika slag har dom det gemensamt att de valt att aktivt leva ut sin kristna tro.

Kvinnornas berättelser varvas med bibelstudier kopplade till deras situation.

Titel: **Som stjärnor på himlen**

Författare: **Elizabeth Lane Miller**

BESTÄLL DIN BOK HÄR:
www.open-doors.se/resurser/bocker

Rakel Eklund och Johanna Damberg som är engagerade i Sörbykyrkans söndagsskola.

I SÖRBYKYRKAN ÄR DEN FÖRFÖLJDA KYRKAN ALLTID MED

I Sörbykyrkan i Örebro finns omsorgen för den förföljda kyrkan alltid med. Även från barnens sida. Genom en bönestation i gudstjänstlokalen kan barnen bland annat skicka teckningar till förföljda barn i Centralasien.

Johanna Damberg arbetar i kyrkan och ansvarar bland annat för söndagsskolan. Tillsammans med Rakel Eklund, som också finns med i söndagsskolan, spånade hon på idéer inför hösten.

– Vi satt och pratade om vad vi skulle göra i söndagsskolan, och vad vi kunde göra för att barnen skulle bli mer delaktiga i mässan och inne i gudstjänstlokalen, berättar Johanna.

Bland annat fanns planer på att utöka antalet bönestationer i gudstjänstlokalen, så att det blir naturligt att barnen kan röra mer på sig under gudstjänsten.

– Vi ville ha en längst bak och funderade på vad det skulle kunna vara. Rakel hade sett skrivkampanjen för barn i Open Doors tidning och vi tänkte att det kanske kunde vara en grej.

Själva bönestationen handlar om bön för förföljda kristna och riktar sig till alla åldrar. Open Doors bönekalender finns på plats och det finns möjlighet att skicka en teckning till barn i den förföljda kyrkan i Centralasien.

– Vi brukar uppmuntra till att använda den och de andra stationerna när vi har nattvard, och det är mycket rörelse i rummet, säger Johanna och fortsätter:

– Som en del av vårt barnläger nyligen hade vi också med skrivkampanjen och pratade om den.

Johanna märker att det blir ett allvar i samlingen när de pratar om förföljda kristna.

– Barnen blir tysta. De frågar när de ska rita teckningar: "Får man verkligen inte skriva något, kan det vara farligt?" Det är lite spännande också. Vi hade besök från Open Doors i söndagsskolan innan lägret, där vi pratade om att många riskerar sin tro på Jesus, och att vi får vara tacksamma för vad vi har här och tänka på vad vi kan göra för någon annan.

Har du något tips hur man kan få med den förföljda kyrkan i söndagsskolan eller gudstjänsten?

– Ta dit någon som har en samling för barnen. Det tror jag är värdefullt, speciellt för de äldre barnen som kanske funderar mer. Då förstår de att tro på Jesus är på riktigt, att det inte bara är vi här utan att vi är fler. Då känns det naturligt att ha det som en del i gudstjänsterna. Man kan ta del av de kampanjer som organisationen kommer med. Det är alltid värdefullt när barn gör saker till barn.

“Jag läste koranen innan jag läste bibeln.”

En söndag kväll för några år sedan satt Broder Andrew i sitt kontor och pratade. Samtalet utgick från namnet på hans välkända biografi, Guds smugglare. Broder Andrew var känd för att smugla biblar. Jag hade hört honom göra provokativa uttalanden som *“Ingen har rätt att äga två biblar när det finns många kristna som inte har en enda.”* Det var tydligt att Bibeln, som han kallade Faderns Bok, betydde så mycket för honom, att han var redo att riskera liv och anseende för att föra ut den till kristna som hade berövats den.

Broder Andrew inledde samtalet med ett uppseendeväckande erkännande: Han hade läst Koranen innan han läste Bibeln. Jag var van vid min väns förmåga att chockera, men blev ändå överraskad.

– Varför då? Var fick du tag i Koranen?

– I Indonesien, sa Broder Andrew, och berättade att han fick den från en moské, när han var i den holländska armén.

– Jag tyckte den var en fascinerande bok. Jag har den fortfarande, tillade han.

– Läste du inte Bibeln som barn?

– Nej.

Samtalet fortsatte in på småtimmarna när Andrew plötsligt pekade på sin stora bibelsamling som täckte en hel vägg.

– Har jag visat dig bibeln jag fick av min mor?

Han drog ut en liten bok med blå pärmar ur hyllan.

– Min mor gav mig den här när jag blev kommenderad till Indonesien i november -46. Hon frågade: *“Kommer du att läsa den?”* och naturligtvis svarade jag: *“Ja, mor.”* Men jag gjorde *“nej mor”*. Bibeln hamnade längst ner i kappsäcken och kom inte fram förrän jag låg på sjukhuset och mina kamrater hittade den och gav den åt mig.

Jag tog upp den dyrbara boken och öppnade den. På första sidan fanns två inskrifter på holländska, en med Broder Andrews handstil.

– Vad står det här? frågade jag.

– Det står: *“Bibeln, boken du måste GÖRA!”* Det står inte att det här är boken du skall tolka. Inte ens tro. Men göra!

– Det skiljer sig väldigt mycket från församlingar jag har gått till i USA. De säger att det är boken du skall tro.

– Djävulen tror han också.

Jag satte varsamt tillbaka den värdefulla boken på hedersplatsen i hans samling av bibelöversättningar. När jag satte mig igen sade Andrew:

– Jag har varit en ivrig Ordets läsare ända sedan dess, och läste igenom hela Bibeln åtminstone en gång per år, ibland två gånger. De senaste åren har jag fått sluta med det på grund av min syn, men jag läser ändå en hel del. Åtminstone två kapitel varje dag.

I nästan 20 år arbetade Al Janssen tätt intill Broder Andrew, Open Doors grundare.

Tillsammans reste de till muslimska länder, skrev sex böcker, träffade politiska ledare och pratade med bidragsgivare. I dag får Al stå för skrivandet själv, eftersom Broder Andrew nu är över 90 år gammal och inte kan vara med i samma utsträckning. I en serie krönikor framöver kommer vi att publicera ett par av Als texter, som för vidare några av de många lärdomar som Al fått från Broder Andrew.

TILLBAKA EFTER FLYKTEN FRÅN IS

TRO MITT IBLAND HOPPLÖSHET

Open Doors har det senaste året haft kontakt med 19-åriga Yousif, som återvände till Qaraqosh 2016. Glädjen över att hans hemstad befriades från IS blandas med hopplöshet.

– Det finns ingen framtid för mig i det här landet. Jag känner mig begränsad, jag har ingen frihet att uttrycka mina åsikter, säger han.

Vi spolar tillbaka till den 6 augusti 2014, då Yousif var fjorton år gammal. Solen har knappt gått upp och han och hans familj har suttit i bilen hela natten. De har flytt från Qaraqosh med bara kläderna på kroppen samtidigt som IS attackerade deras stad. Tillsammans med många andra flyktingar tog de sig mot det säkrare kurdiska området.

– Jag var skräckslagen. Vi visste inte om terrorister-na följde efter oss. Det enda jag tänkte på var att överleva, minns Yousif.

Senare samma eftermiddag kom Yousif och hans familj fram till Erbil, där de bodde i mer än två år i ett

flyktingläger som den lokala kyrkan drev. Glädjen var stor den 19 oktober 2016 när de fick höra att Qaraqosh var befriat. Men snart nåddes de av de första bilderna från staden. Den var totalt ödelagd.

STADEN BÄR SPÅR AV IS

Det har gått ett par år sedan Qaraqosh befriades, när Open Doors kontakter träffar Yousif. Staden håller långsamt på att få liv igen. Husen har restaurerats och skolorna har öppnats igen. Yousif och hans familj har flyttat tillbaka till Qaraqosh.

– Det är dock annorlunda än förut, berättar Yousif, och fortsätter:

– Sjuttio procent av mina vänner lämnade Irak. Jag önskade dem lycka till.

Men staden är märkt av tiden under IS. Yousif vandrar genom resterna av en kyrka, där väggarna är fyllda med klotter från terrorgruppen. Inte mycket finns kvar av byggnaden, efter att den varit skjutbana åt IS i två år. Mentalt finns en hopplöshet och en rädsla in-

2019

för framtiden hos invånarna, på grund av den svåra ekonomiska situationen och risken för att våldet ska komma tillbaka.

– Vi vet inte vad som kommer att hända, vad vi borde göra eller om framtiden kommer att bli bättre eller sämre, säger Yousif.

VILL LÄMNA IRAK

Yousif har inte upplevt fred i landet sedan han var liten. Det har varit en uppväxt där bombdåd, mord, kidnappningar och människor på flykt alltid har funnits med, vilket har inneburit en brist på trygghet och inre frid.

– Det här landet behöver en radikal förändring.

Yousif har bestämt sig: han kommer att lämna landet, om han får chansen.

– Jag vill inte lämna den här platsen, det är här jag växte upp och det är här som jag har haft bra tider, men jag kan inte nå mina mål här. Det finns ingen framtid.

”VI HAR INTE FÖRLORAT VÅR TRO”

Betyder det att detta är en sorglig historia, en historia utan hopp? Definitivt inte, enligt Yousif. Han konstaterar att även om världen omkring faller isär står Jesus

alltid kvar, och kanske till och med syns det ännu tydligare nu.

– Sedan jag kom tillbaka till Qaraqosh har jag börjat läsa Bibeln igen. Jag läser några verser varje kväll innan jag somnar, och när jag har läst färdigt pratar jag med Gud. Jag ber Honom om hopp och fred. Samtalen som jag har med Honom är väldigt speciella, berättar Yousif.

”VI HAR INTE FÖRLORAT VÅR TRO. PERSONLIGEN ÄR JAG STARKARE ÄN JAG VAR FÖRUT.”

Trots att hans samhälle har gått igenom mörka tider säger Yousif att människor fortfarande kan le och vara glada. De peppar varandra att bygga upp staden igen.

– Vi har inte förlorat vår tro. Personligen är jag starkare än jag var förut.

Yousif går till ett kapell som redan är återuppbyggt. Han sätter sig tyst i en av bänkarna längst bak

och knäpper sina händer. Ibland förlorar han kanske hoppet, men han har aldrig förlorat sin tro.

– IS kan förstöra vår byggnad, men de kan aldrig förstöra kyrkan, säger han.

RES MED OSS TILL KINA

Har du ett hjärta för kristna i Kina? I samband med påskhelgen 2020 arrangerar vi en resa till det stora landet i öst tillsammans med Open Doors Australien. Under sex dagar kommer vi framför allt att fokusera på bön för kristna med muslimsk bakgrund. På programmet står bland annat en gudstjänst i en registrerad kyrka samt en bönenpromenad i ett muslimskt område.

Längtar du efter en resa där du får vara ett ljus på andligt mörka platser, uppleva fantastiska möten med

människor och är beredd att offra bekvämlighet för några dagar? Då är du varmt välkommen att kontakta oss på resor@od.org. Resan går av stapeln den 7-13 april och sista anmälningsdag är 1 februari. Resan kostar cirka 750-800 amerikanska dollar, exklusive flyg och visum.

Eftersom resan arrangeras tillsammans med Open Doors Australien krävs det att du som resenär kan prata engelska. Under resan ingår det även att resenärerna håller i en morgonandakt.

World Watch List 2020

2019 toppade Nordkorea, Afghanistan, Somalia, Libyen och Pakistan listan över de länder där förföljelsen mot kristna är störst. Hur ser listan för 2020 ut?

Den 15 januari klockan 14:00
presenterar vi World Watch List 2020

Håll dig uppdaterad genom vår hemsida,
Facebook och Instagram.

Bönekampanj Algeriet

I oktober stängde myndigheterna ner en av Algeriets största kyrkor. Därmed har 15 kyrkor tvingats att stänga sedan januari 2018. Open Doors startar därför en bönekampanj under adventstid, med hopp om att situationen ska förändras.

För kristna i Algeriet har de senaste två åren varit pressade. Av landets 50 registrerade kyrkor har nästan en tredjedel tvingats stänga. En av de senaste i raden av stängda kyrkor är Full gospel church i staden Tizi Ouzou. Pastorn höll en sista gudstjänst, dagen innan kyrkan skulle stängas. Plötsligt kom uniformerad polis till platsen och beordrade människor att lämna lokalen.

"Eftersom de oväntat dök upp, så ledde det först till panik bland kyrkomedlemmarna", säger en av Open Doors medarbetare, som har nära kontakt med församlingen i Algeriet.

Några av gudstjänstdeltagarna gjorde motstånd och misshandlades av polisen. De fick senare uppsöka sjukhus. När alla kyrkobesökarna var ute stängdes och låstes lokalen av poliserna, en dag tidigare än vad som var sagt.

Var med och be för de kristna i Algeriet! Varje dag mellan den 1:a och den 24:e december kommer vi att lägga upp ett nytt böneämne för landet, på vår hemsida och i sociala medier.

1

Be för de tusentals kristna som har påverkats av att kyrkorna stängts ner. Be för dem som har gripits av polisen i samband med tillslagen. Be om återhämtning, vishet och nya möjligheter för de kristna att samlas till gudstjänst.

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

Julkryss

					HOS DOK-TORN IGEN	GÖR MYGGEN	KAN OCKSÅ STAGA	TON-GIVANDE BRITT	FÖR REPRIS-MENING	PB-OPERA	FÖR SLOJD	SITTER MED I RÄTT	MOTIO-NERA			
					FRAM-STÄLLER											
					PÅ SAMMA LINJE											
					FÄGEL								SE TILL ÖNSKAS JA VID			
											HALV-KVÄVT SKRATT					
					I FAMILJE-KRETSEN						SPELAS MED KORT		HAR REDA PÅ			
							OMBO-NADE		SLÄPPER IGENOM				PÅSTOD PÅFÖL-JANDE			
					BLAD			HÄNDA					LEKAMEN FÖR GAMEN			GALLERI-GREJ
					SYDVÄST			KURV-MALL								
					MAN OCH PAROS				SPEL-PLATSER KVARTA							
FÖRFAR MED									FLÄKTA AFRIKA-STAT							
Som Guds barn är vi också?					HUVUD-SAK		RÖDA KORSET	KUWAIT GRANNE	HAR MED TID ATT GÖRA		IRRITERA					
VILL MAN SKA INFRIAS		ENERGI KÄLLA		KAN BUSKAR FÖRSVÄRA								TAR BORT				
SKYFF-LADE				ÄR SÄLIK MYSA		KAN FYLLAS			ROPAR		PRONO-MEN					
BERÖM			LÄGGA I BLÖT SLASK			KAN HAMNA I ARKIVET	BETE AVFÄRD				GRIPA RISTAR					
HAR TOPP-TRIM-MATS					OSTADIG	FIMPAD E INNE-HADE						FÖRR FÖR SMÖR				
TASSAR OM-KRING	VÄNTAR	RENA		KREA-TION KAMEL-DAM				CAPPU-CCINO								
			FÄLLER I RING				VIKTIGT ÄR KORGBLOM-MIG		HYLL-NINGS-DIKT	HÖRS HÖVLIGT						
RUTKA-NALER		MÄTT-STOCK							KAN VARNING							
FRÖBE-STRÖR				ENSEM-BLE						KOPPLAS TILL SNÄLL						

Mejla svaret till: redaktion@od.org eller skicka det i ett kuvert till: **Open Doors, Idrottsvägen 16, 702 32 Örebro.**

Vi behöver svaret senast 10/1-2020.

Märk kuvertet "Julkryss" tillsammans med ditt namn och din adress.

Vinst: **Tre personer vinner boken "Som stjärnor på himlen".**

Mitt i mörker kan du **GE HOPP!**

Hopp. Ordet är återkommande i berättelserna och vittnesbörden från våra syskon i Syrien och Irak. De behöver hopp för att orka fortsätta, hopp för att stanna kvar i sina samhällen och församlingar. Inte helt konstigt att Open Doors sjuåriga kampanj för området fick just namnet "Hope for the Middle east" (på svenska: Hopp för Mellanöstern).

När Rami*, som ansvarar för kampanjen, delade idén till den med en kollega sa kollegan: "Inser du att du försöker förändra hela den sociopolitiska situationen i Mellanöstern"? Rami svarade bara jakande, och konstaterar själv senare att det är anmärkningsvärt att hopp kan vara något så radikalt.

Sedan kampanjen startade 2015 har bland annat drygt 800 000 namnunderskrifter överlämnats till FN, skolor och bostäder har återuppbyggts och människor som har överlevt trauman får vård och hjälp. Rami skriver i blogginlägget nyligen:

Tack vare förbön, agerande och support från kristna över hela världen så börjar saker att förändras för kristna i Mellanöstern.

Kristna har varit en naturlig del av befolkningen i området ända sedan de första församlingarnas tid. Vi tror att de behövs där! Än återstår tre år av kampanjen. Som Rami uttrycker det:

Kristna i Irak och Syrien är hopp för sina länder, men de behöver själva också se hopp.

Låt oss enas som en enda kropp och be, ge och arbeta för att ge hopp till kristna i Syrien, Irak och på andra platser runt om i världen där de förföljs.

Tack för ditt stöd och din gåva, Gud välsigne dig!

Peter Paulsson

Generalsekreterare Open Doors Sverige

**Rami heter egentligen något annat.*

GÅVOBEVIS

Gåvobevis eller minnesgåvor beställs via vår hemsida: www.open-doors.se eller på telefon: **019 - 31 05 00**.

Märk betalningen:

"Gåvobevis till förnamn efternamn"

"Minnesgåva till förnamn efternamn"

Vill du göra en insamling till högtidsdag eller minnesgåva, kontakta oss i förväg på mail: sweden@od.org eller telefon.

Då kan vi komma överens om märkning av gåvorna. Gåvogivarna behöver då inte beställa gåvobevis utan kan direkt sätta in sin gåva.

Vi tillhandahåller en lista på gåvogivare, samt insamlat totalbelopp.

Alla betalningar görs till:

 Bankgiro 900-3054

eller

 Swish 900 3054

Obs! Var noga med märkningen i textfältet.

Open Doors

Idrottsvägen 16
702 32 Örebro

Ge hopp till Syrien!

Sjuårige Abraham bor i Aleppo med sin mamma Jina. Hans pappa Rober kidnappades av extremister på en buss, strax efter Abrahams ettårsdag. Tillsammans med en annan man, de enda två som var kristna på bussen, fördes Rober bort och sedan dess har han varit försvunnen.

Livet är tufft för den lilla familjen, men genom Center of Hope i Allianskyrkan får Jina och Abraham mat och annan nödhjälp, som hjälper dem att överleva.

Det finns fler barn som Abraham, vars familjer behöver stöd för att kunna klara vardagen. Just nu finns det 16 Centers of Hope i Syrien, som bidrar till att barnen i landet får en framtid. Du kan vara med och ge fler ett hopp! Genom en julgåva till Open Doors arbete i Syrien kan verksamheten med Center of hope fortsätta och vara en del i återbygandet av landet.

Exempel på vad din gåva kan gå till:

- 300kr** ger medicin till en person i Syrien.
- 450kr** ger en familj ett extra matpaket, som ska hjälpa dem att överleva vintern.
- 800kr** kan hjälpa till med kostnaderna för utbildning och ett lån, så att en person kan starta upp ett litet företag och försörja sin familj.

Tack för ditt stöd!

OpenDoors

I tjänst för världens förföljda kristna

www.open-doors.se/jul2019